Teška bolest pobijedila je Gorazda u ponedjeljak. Samozatajan i dragi čovjek; susretljiv s puno životnog optimizma.....

Gorazd je pripadao skupini ekonomista koji su svoj profesionalni interes usmjerili na probleme ekonomske politike pri čemu je funkcija cilja bio razvoj iz kojeg se potom deriviraju ostali ciljevi. U tome su posebno valorizirani pojedini instrumenti ekonomske politike. Gorazd je za časopis «Ekonomija/Economics» napisao dva rada:
- Deficit platne bilance – razvitak ili stagnacija, i
- Gospodarski razvitak Hrvatske i konkurentnost na svjetskom tržištu.

Ono što bih ovom prilikom želio posebno istaknuti je njegovo suprostavljanje politici čvrstog tečaja, posebno definiranje tog cilja kao temeljnu odrednicu ekonomskoj politici. O tome je napisao nebrojno mnogo u dnevnim listovima odnosno znanstvenim časopisima. Nikada se nije prepusto struji važećih uticaja stoga je, iako ponekad djelujući na raznim funkcijama blizu vlasti, bio dosljedan u svim svojim nastupima.

Nezavisni ekonomisti znaju koliko je u Hrvatskoj teško biti dosljedan i ukazivati na probleme koje stvara neprimjerena ekonomska politika. Dovoljno je samo identificirati stavove neoliberalista u Hrvatskoj da se vidi u kojoj mjeri je nepremostiv jaz na relaciji keynesijanaca i neoliberalista. Gorazd je pružio, moram to podvući, snažnu argumentaciju svojim stavovima.

Gubitak tako uglednog analitičara svakako je gubitak za struku profesionalnih makroekonomista; čak kada se sa Gorazdom i ne slažu. Ovo tim više što je Gorazd radio i na predviđanjima, u okviru Prvrednog vjesnika, temeljem Konjukturnog testa koji je bio dobro osmišnjen i time upotrebljiv i u širem smislu.

Dragi Gorazde neka ti je vječna slava.